

Bilag til F. t. midlert. L. ang. overordentlig Hjælp til arbejdsløse m. m.

Men den enligt-boende *kan* ikke skaffe sig Varerne saa billigt, og Skønnet kommer her til at skulle afgøre det Spørgsmaal, hvormeget mere er han berettiget til at bruge, eller hvormeget af den Arbejds løn, han betaler for sin Mad og Vask o. s. v. kunde man forlange, han skulde slippe for ved selv at udføre Arbejdet.

Her vil der være afgørende Forskel paa en mandlig og kvindelig arbejdsløs Arbejders Stillinger. Man vil forlange meget mere af den kvindelige Arbejder (f. Eks. at hun vasker selv og delvis ogsaa laver sin Mad) end af den mandlige.

Naar nu det absolutte Minimum skal søges fastslaaet, og dette igen skal benyttes til Fastsættelse af Understøttelse, kan man ikke gaa ud fra det minimale Beløb, de heldigst stillede kunde nøjes med, men maa gaa ud fra de uheldigst stillede — i modsat Fald vilde disse sidstes Understøttelse blive for ringe.

Det første Spørgsmaal, der herefter maa stilles, bliver: *For hvor lidt kan en enligstillet for sig selv boende mandlig Arbejder klare sig?*

Ernæringsraadet har i sin Afhandling paavist, at han til Fødevarer kunde klare sig med 70 Øre daglig! Men det *kan* han ikke. Tinger han sig Kost til et Sted, kan dette neppe faas nu til Dags under 45 Kr. mdl. eller 1,50 Kr. dgl. I tidligere Tider sørgede mange Arbejdere for deres egne Bimaaltider og kogte Vand til Te eller Kaffe paa deres Sprit- eller Petroleumsapparat. Dette er i Flertallet af Tilfælde udelukket nu — Husmødrene, hvor han er indlogeret, ynder ikke at laane deres Gas ud! Fra enligststillede Arbejders Side hævdes, at den *billigste* Maade, de nu kan holde Sulten borte ved, er at spise Brød, Smør, Mælk om Morgen og Folkekøkkenmad Kl. 12 og 6. Folkekøkkenmaden koster 55 Øre — altsaa for 2 Gange 1,10 Kr. (og vil *muligvis* paa Grund af den ny Dyrtidslovs Bestemmelser med Hensyn til Folkekøkkener blive forhøjet til 1,20 Kr.). Det er ikke store Portioner Mad, der faas i Køkkenerne, og de bruger derfor Størstedelen af deres Brødration hjemme med Smør. Rationerne ugentlig 32 + 8 Øre for Rugbrød. 43 Øre for Franskrød, 75 Øre for Smør giver 158 Øre eller 22 Øre dgl.; kommer hertil $\frac{1}{2}$ Øl eller $\frac{1}{4}$ l Sødmælk, der begge koster 9 Øre dgl., faar vi:

2 Gange Folkekøkkenmad	1,10 Kr.
Brød og Smør	0,22 —
Drikke	0,09 —
	<hr/>
	1,41 Kr.

eller det dobbelte af, hvad han efter Ernæringsraadets Opgørelse kunde leve af. Raad til at gaa ind et Sted og købe sig varm Te eller Kaffe eller lignende har han ikke; og ernæringsmæssigt set gør han vist fornuftigt i at spise to Gange Folkekøkkenmad fremfor den ene Gang at købe Kaffe med Brød el. lign.

Selv om nu 1,40 Kr. eller 1,50 Kr. er noget over Minimum, ligger det i alle Tilfælde sikkert meget nær ved.

Andre Udgifter: Vask 15 Øre dgl. — med nuværende Priser forslaar maaske knapt til nødvendig Vask af Undertøjet. En tilsvarende daglig Sum til Sygekasse, Arbejdsløshedskasse, Fagforening o. l., Livsforsikring, Begravelseskasse. Beløbet er snarest for ringe anslaaet. 30 Øre daglig er sikkert snarere for lidt end for meget til Klæder, baade Gangklæder, Undertøj og Skotøj. Endelig bør der til Brændsel og Belysning, der jo særlig gælder Vinterhalvaaret, regnes mindst 10 Øre dgl. (36,50 Kr. aarlig; 6 hl Koks = 30 Kr.). Hertil kommer Huslejen, som imidlertid ikke medregnes her, da særlig Huslejhjælp ydes.